ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 7ης Σεπτεμβρίου 2006 *

Στην υπόθεση Τ-133/05,

Gérard Meric, κάτοικος Παρισίων (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον P. Murzeau, δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Rassat,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Arbora & Ausonia, SL, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Ιανουαρίου 2005, επί της υποθέσεως R 250/2004-1, σχετικά με την ανακοπή που άσκησε ο δικαιούχος των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών εθνικών σημάτων PAM-PAM κατά της καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος PAM-PIM'S BABY-PROP (διαδικασία ανακοπής υπ' αριθ. B 505 067),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, F. Dehousse και M. Šváby, δικαστές,
γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Μαρτίου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Ιουλίου 2005,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Δεκεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 7 Ιουλίου 2001 ο προσφεύγων υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα PAM-PIM'S BABY-PROP.

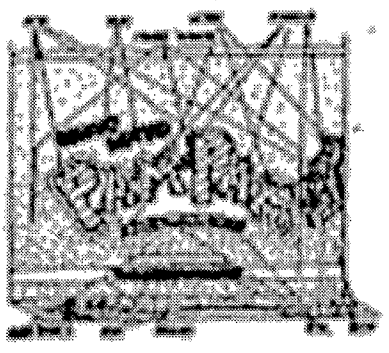
3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στην κλάση 16 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «πάνες-βρακάκια από χαρτί ή από κυτταρίνη (μιας χρήσεως)».

4 Στις 21 Ιανουαρίου 2002 η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 7/02.

5 Στις 19 Απριλίου 2002 η εταιρία Arbora & Ausonia, SL (στο εξής: Arbora & Ausonia), άσκησε ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως του συγκεκριμένου σήματος, επικαλούμενη τρία προγενέστερα ισπανικά σήματα τα οποία παρατίθενται ακολούθως:

— το λεκτικό σήμα PAM-PAM αριθ. 855 391, που καταχωρίστηκε στις 7 Οκτωβρίου 1981 για τα ακόλουθα προϊόντα, τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας: «ενδύματα κάθε είδους, ιδίως πάνες-βρακάκια, υποδήματα»·

— το εικονιστικό σήμα PAM-PAM αριθ. 1 146 300, που καταχωρίστηκε στις 7 Μαΐου 1991 για «πάνες-βρακάκια από χαρτί ή κυτταρίνη (μιας χρήσεως)» που εμπίπτουν στην κλάση 16 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας·

— το λεκτικό σήμα PAM-PAM Servicio de Merchandising, SA, αριθ. 1 153 492, που καταχωρίστηκε στις 20 Απριλίου 1988 για τα ακόλουθα προϊόντα, τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 5 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας: «κυλόττες για την εμμηνόρροια, σερβιέτες υγιεινής, απορροφητικές γάζες, επίδεσμοι και ταμπόν για την εμμηνόρροια, αποστειρωμένες γάζες, υδρόφιλο βαμβάκι ιατρικής χρήσεως».

6 Η ανακοπή, που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, στρεφόταν κατά του συνόλου των προϊόντων τα οποία αφορούσε η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

7 Με την απόφαση 289/2004, της 9ης Φεβρουαρίου 2004, το τμήμα ανακοπών [του ΓΕΕΑ] δέχθηκε την ανακοπή που είχε ασκήσει η Arbora & Ausonia, απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και διέταξε όπως ο προσφεύγων φέρει τα έξοδα της διαδικασίας ανακοπής.

8 Προκειμένου να αιτιολογήσει την απόφασή του, η οποία βασιζόταν αποκλειστικά στο προγενέστερο εικονιστικό σήμα PAM-PAM, το τμήμα ανακοπών διαπίστωσε, κατ' ουσίαν, ότι τα επίμαχα προϊόντα ήταν πανομοιότυπα και υφίστατο φωνητική ομοιότητα μεταξύ των οικείων σημείων. Το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του ενδιαφερομένου κοινού, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

9 Στις 6 Απριλίου 2004 ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

10 Στις 19 Νοεμβρίου 2004 ο εισηγητής πληροφόρησε τους διαδίκους ότι σκόπευε να εισηγηθεί στο τμήμα προσφυγών να λάβει υπόψη όχι μόνον το προγενέστερο εικονιστικό σήμα PAM-PAM, το οποίο ήταν το μοναδικό που είχε εξετάσει το τμήμα ανακοπών, αλλά επίσης τα δύο άλλα προγενέστερα σήματα τα οποία προβάλλονταν με την ανακοπή. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ διευκρίνισε ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις επ' αυτού ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

11 Με απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2005 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 20 Ιανουαρίου 2005, το τμήμα

προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των σημαντικών στοιχείων ομοιότητας μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου λεκτικού σήματος PAM-PAM, της εντονότατης ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων και του εγγενούς διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου λεκτικού σήματος PAM-PAM, οι διαπιστωθείσες οπτικές και φωνητικές διαφορές δεν ήταν ικανές να εξαφανίσουν τον κίνδυνο συγχύσεως (σκέψη 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Έχοντας καταλήξει στη διαπίστωση αυτή, το τμήμα προσφυγών δεν έκρινε αναγκαίο να εξετάσει περαιτέρω τα δύο άλλα προβαλλόμενα προς στήριξη της ανακοπής σήματα.

Αιτήματα των διαδίκων

12 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— «να μεταρρυθμίσει άνευ άλλου τινός» την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να απορρίψει την ανακοπή που άσκησε η εταιρία Arbora & Ausonia κατά της καταχωρίσεως του σήματος PAM-PIM'S BABY-PROP·

— να καταδικάσει την Arbora & Ausonia στα δικαστικά έξοδα.

13 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

14 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι ο προσφεύγων δεν παρέστη στην επ' ακροατηρίου συζήτηση της 8ης Δεκεμβρίου 2005. Με μια πρώτη τηλεομοιοτυπία της 7ης Δεκεμβρίου 2005, ενημέρωσε το Πρωτοδικείο ότι «ένα κώλυμα της τελευταίας στιγμής δεν [θα του] επέτρεπε να παραστ[εί]». Διευκρίνιζε ότι «επιθυμούσ[ε] να [το] γνωστοποιήσ[ει] άμεσα προκειμένου [το Πρωτοδικείο] να έχει τη δυνατότητα να οργανώσει την επ' ακροατηρίου συζήτηση» και ζητούσε να « πληροφορηθ[εί] την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως». Με δεύτερη τηλεομοιοτυπία της 7ης Δεκεμβρίου 2005, ο προσφεύγων γνωστοποιούσε την επιθυμία του να αναβληθεί η επ' ακροατηρίου συζήτηση, «εφόσον αυτό [ήταν] δυνατό», για τον μήνα Ιανουάριο ή Φεβρουάριο του επομένου έτους, επικαλούμενος «κώλυμα της τελευταίας στιγμής καθαρά προσωπικής φύσεως». Λαμβάνοντας υπόψη τον αντιφατικό χαρακτήρα των μηνυμάτων, το γεγονός ότι επέκειτο η επ' ακροατηρίου συζήτηση και, εν πάση περιπτώσει, την ανεπαρκή αιτιολογία του αιτήματος του προσφεύγοντος, το πέμπτο τμήμα αποφάσισε να μην κάνει δεκτό το εν λόγω αίτημα αναβολής της επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

15 Ακολούθως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, καίτοι τα αιτήματα του προσφεύγοντος αφορούν, τύποις, τη μεταρρύθμιση της προσβαλλομένης αποφάσεως, από το περιεχόμενο της προσφυγής προκύπτει σαφώς ότι δι' αυτής ο προσφεύγων σκοπεί στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως με την αιτιολογία ότι κακώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι υφίσταται μεταξύ των εν συγκρούσει σημάτων κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επί της ουσίας

16 Ο προσφεύγων επικαλείται ένα μόνο λόγο, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Κατά τον προσφεύγοντα δεν υφίσταται, μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων, ομοιότητα σημείων ή ομοιότητα των προσδιοριζομένων προϊόντων. Κατά τον προσφεύγοντα, δεν είναι δυνατόν να υπάρξει κίνδυνος συγχύσεως του μέσου καταναλωτή στην Ισπανία ως προς τα επίδικα σήματα.

17 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει αντιθέτως ότι η απόφαση του τμήματος προσφυγών δεν βαρύνεται με παρατυπίες.

18 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητάς του με προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής εντός της οποίας απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', περίπτωση ii, του κανονισμού 40/94, με την έκφραση προγενέστερα σήματα νοούνται τα σήματα που έχουν καταχωριστεί σε κράτος μέλος εφόσον η ημερομηνία καταθέσεως είναι προγενέστερη αυτής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2003, Τ-85/02, Díaz κατά ΓΕΕΑ — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 27].

19 Δυνάμει της λειτουργικής συνέχειας που υφίσταται μεταξύ του τμήματος ανακοπών και των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, Τ-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE), Συλλογή 2003, σ. II-3253, σκέψη 25, και της 30ής Ιουνίου 2004, Τ-107/02, GE Betz κατά ΓΕΕΑ — Atofina Chemicals (BIOMATE), Συλλογή 2004, σ. II-1845, σκέψη 33],

το τμήμα προσφυγών εξετάζει, υπό το φως όλων των λυσιτελών νομικών και πραγματικών στοιχείων, αν μια νέα απόφαση έχουσα το ίδιο διατακτικό με την απόφαση κατά της οποίας στρέφεται η προσφυγή μπορεί νομίμως να ληφθεί κατά τον χρόνο εκδικάσεως της προσφυγής [προπαρατεθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου KLEENCARE, σκέψη 29, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Δεκεμβρίου 2003, T-16/02, Audi κατά ΓΕΕΑ (TDI), Συλλογή 2003, σ. II-5167, σκέψεις 81 και 82].

20 Στην προκειμένη περίπτωση δεν αμφισβητείται ότι η ανακοπή που άσκησε η Arbora & Ausonia στηριζόταν στα τρία προαναφερθέντα στη σκέψη 5 προγενέστερα σήματα. Το τμήμα ανακοπών διαπίστωσε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου εικονιστικού σήματος μόνον.

21 Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών, αφού πληροφόρησε τους διαδίκους για την πρόθεσή του να λάβει επιπλέον υπόψη τα δύο άλλα προγενέστερα σήματα που προέβαλλε το δικόγραφο της ανακοπής, συνέκρινε, καταρχάς, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με το προγενέστερο σήμα PAM-PAM αριθ. 855 391, δεδομένου ότι το δεύτερο είναι και λεκτικό σήμα και, συνεπώς, πλησιέστερο αυτού του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (σκέψη 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Μόνον αφότου διαπίστωσε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των δύο αυτών σημάτων, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν χρειαζόταν να εξετασθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των άλλων δύο προγενέστερων σημάτων (σκέψη 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

22 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως που έλαβε το τμήμα προσφυγών [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψη 61, της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18, της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 67, και της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 70]. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 63 του κανονισμού 40/94, το Πρωτοδικείο μπορεί να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση «για λόγους αναρμοδιότητας, παραβάσεως ουσιώδους

τύπου, παραβάσεως της Συνθήκης, του παρόντος κανονισμού ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους ή για κατάχρηση εξουσίας», στο πλαίσιο των άρθρων 229 ΕΚ και 230 ΕΚ. Ο έλεγχος νομιμότητας που ασκεί το Πρωτοδικείο επί αποφάσεως του τμήματος προσφυγών πρέπει να γίνεται για νομικά ζητήματα που προβλήθηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαΐου 2005, Τ-373/03, Solo Italia κατά ΓΕΕΑ — Nuova Sala (PARMITALIA), Συλλογή 2005, σ. II-1881, σκέψη 25].

23 Πρέπει, επομένως, να εξετασθεί αν ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου λεκτικού σήματος PAM-PAM (στο εξής: το επίμαχο προγενέστερο σήμα).

Επί της συγκρίσεως των προϊόντων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

24 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, αντίθετα προς ό,τι διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, δεν υφίσταται ταυτόσημο ή ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως σήματος είναι πάνες μιας χρήσεως από χαρτί ή κυτταρίνη που προορίζονται για βρέφη, ενώ τα προϊόντα που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα είναι «"πάνες-βρακάκια για παιδιά", κατασκευασμένες όχι από χαρτί ή κυτταρίνη αλλά από άλλο υλικό (ύφασμα, πολυεστέρα, νάιλον, κ.λπ.)», οι οποίες μπορούν να πλυθούν και να χρησιμοποιηθούν εκ νέου.

25 Ο προσφεύγων επισημαίνει συναφώς ότι «με το σήμα PAM-PAM διανέμονται μόνο πάνες για ενηλίκους». Η Arbora & Ausonia ουδέποτε διέθεσε στο εμπόριο πάνες για βρέφη. Το στοιχείο αυτό θα πρέπει να θεωρείται ως αποδεδειγμένο, δεδομένου ότι η Arbora & Ausonia δεν απέδειξε ότι διέθεσε προγενέστερα στο εμπόριο αυτό το είδος προϊόντων.

26 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ορθώς ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το επίμαχο προγενέστερο σήμα εμφάνιζαν «τουλάχιστον μεγάλη ομοιότητα».

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

27 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην προκειμένη περίπτωση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα προϊόντα ήταν πανομοιότυπα ή, τουλάχιστον, εμφάνιζαν μεγάλη ομοιότητα.

28 Για την εκτίμηση της ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ των προϊόντων ή των υπηρεσιών τους. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν, ειδικότερα, τη φύση, τον προορισμό, τη χρήση, καθώς και τον ανταγωνιστικό ή συμπληρωματικό χαρακτήρα τους [προπαρατεθείσα στη σκέψη 18 απόφαση του Πρωτοδικείου CASTILLO, σκέψη 32, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (Arthur et FÉlicie), Συλλογή 2005, σ. II-4891, σκέψη 33].

29 Εξάλλου, προϊόντα μπορούν να θεωρηθούν ως πανομοιότυπα εφόσον τα προϊόντα που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα περιλαμβάνονται στη γενικότερη κατηγορία που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), Συλλογή 2002, σ. II-4301, σκέψη 53], ή εφόσον τα προϊόντα που προσδιορίζονται από το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση εντάσσονται στη γενικότερη κατηγορία που αφορά το προγενέστερο σήμα [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψεις 32 και 33, της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-110/01, Vedial κατά ΓΕΕΑ — France Distribution (HUBERT), Συλλογή 2002, σ. II-5275, σκέψεις 43 και 44, και της 18ης Φεβρουαρίου 2004, T-10/03, Koubi κατά ΓΕΕΑ — Flabesa (CONFORFLEX), Συλλογή 2004, σ. II-719, σκέψεις 41 και 42].

30 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η σύγκριση των προϊόντων πρέπει να αφορά τα προϊόντα που προσδιορίζονται με την καταχώριση των επίμαχων σημάτων και όχι τα προϊόντα για τα οποία χρησιμοποιήθηκαν τελικώς τα σήματα, εκτός εάν, κατόπιν αιτήσεως υποβληθείσας στο πλαίσιο του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, αποδειχθεί ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνον των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίσθηκε. Στην περίπτωση αυτή, το προγενέστερο σήμα θεωρείται καταχωρισμένο, για τους σκοπούς της εξετάσεως της ανακοπής, μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή των υπηρεσιών (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση ELS, σκέψη 50, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 28 απόφαση Arthur et FÉlicie, σκέψη 35).

31 Στην προκειμένη περίπτωση, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ορθώς ότι δεν ζητήθηκε να αποδειχθεί η χρήση των προγενέστερων σημάτων και, επομένως, έλαβε υπόψη την ονομασία των επίμαχων προϊόντων όπως αυτά προσδιορίζονται στην καταχώριση.

32 Στη σκέψη 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ότι τα προσδιοριζόμενα από την αίτηση καταχωρίσεως προϊόντα ήταν «πάνες βρακάκια από χαρτί ή κυτταρίνη (μιας χρήσεως)», τόσο για ενηλίκους όσο και για βρέφη. Το τμήμα προσφυγών τις συνέκρινε με ορισμένα από τα προϊόντα που προσδιορίζονται από το επίμαχο προγενέστερο σήμα, τα οποία είναι, κατά το τμήμα προσφυγών, «πάνες-βρακάκια για παιδιά».

33 Το επιχείρημα του προσφεύγοντος περί του ότι η Arbora & Ausonia δεν διέθετε στο εμπόριο βρεφικές πάνες δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων προβάλλει με το επιχείρημα αυτό τη μη απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος. Η κύρωση, όμως, για τη μη απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως δεν μπορεί να συνίσταται σε απόρριψη της ανακοπής παρά μόνο στην περίπτωση που ο αιτών την καταχώριση του σήματος απαίτησε την απόδειξη αυτή ρητά και έγκαιρα ενώπιον του ΓΕΕΑ [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 2004, T-183/02 και T-184/02, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — González Cabello et Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), Συλλογή 2004, σ. II-965, σκέψη 38, και της 7ης Ιουνίου 2005, T-303/03, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ — REWE-Zentral (Salvita), Συλλογή 2005, σ. II-1917, σκέψη 77].

34 Πρέπει να επισημανθεί ότι το επίμαχο προγενέστερο σήμα καταχωρίσθηκε για «ενδύματα κάθε είδους, ιδίως πάνες-βρακάκια, υποδήματα». Όσον αφορά τις πάνες-βρακάκια, το αυθεντικό κείμενο στην ισπανική αναφέρει «braga-pañal infantil» (πάνες-βρακάκια για παιδιά).

35 Η αίτηση καταχωρίσεως σήματος αναφέρεται σε «πάνες-βρακάκια από χαρτί ή από κυτταρίνη (μιας χρήσεως)». Δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε στοιχεία εκ των οποίων θα μπορούσε να συναχθεί ότι η αίτηση καταχωρίσεως αναφερόταν περιοριστικά σε πάνες για ενηλίκους ή για βρέφη, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι το γράμμα της αιτήσεως καταχωρίσεως περιλαμβάνει τόσο τις πάνες για ενηλίκους όσο και για βρέφη.

36 Πρέπει, επομένως, να επισημανθεί ότι, εφόσον τα προϊόντα που προσδιορίζονται από το επίμαχο προγενέστερο σήμα είναι, ειδικότερα, βρεφικές πάνες, περιλαμβάνονται στη γενική κατηγορία που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως σήματος, η οποία καλύπτει τόσο τις πάνες για βρέφη όσο και τις πάνες για ενηλίκους.

37 Πρέπει να προστεθεί ότι τα κατ' αυτόν τον τρόπο προσδιοριζόμενα προϊόντα είναι της ιδίας φύσεως (προϊόντα υγιεινής), έχουν την ίδια λειτουργία ή σκοπό (προστασία των ενδυμάτων σε περίπτωση ακράτειας) και διατίθενται στο εμπόριο στα ίδια σημεία πωλήσεως (κατά κανόνα στις υπεραγορές ή στα φαρμακεία). Τέλος, τα προϊόντα παρουσιάζουν ένα δυνάμει συμπληρωματικό χαρακτήρα, στο μέτρο που, όταν προορίζονται για μικρά παιδιά, οι πάνες-βρακάκια μιας χρήσεως μπορούν να χρησιμοποιούνται μέσα από επαναχρησιμοποιήσιμες υφασμάτινες πάνες. Δεν υφίσταται, επομένως, καμία αμφιβολία περί του ότι μπορούν να κατασκευάζονται ή να διατίθενται στο εμπόριο από τις ίδιες επιχειρήσεις.

38 Το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι τα προϊόντα δεν είναι πανομοιότυπα ή τουλάχιστον παρόμοια λόγω διαφορών ως προς τη σύσταση ή τη χρήση τους πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, οι διαφορές αυτές δεν μπορούν, στην προκειμένη περίπτωση, να υπερισχύσουν της κοινής φύσεως και του κοινού σκοπού των δύο

οικείων προϊόντων. Ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για πάνα από κυτταρίνη ή από ύφασμα, μιας χρήσεως ή όχι, ο καταναλωτής θα θεωρήσει ότι πρόκειται για παρόμοια προϊόντα [βλ., για μια παρεμφερή προσέγγιση, απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Απριλίου 2005, Τ-164/03, Ampafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), Συλλογή 2005, σ. II-1401, σκέψη 53], τα οποία ανήκουν στην ίδια οικογένεια προϊόντων, στις πάνες-βρακάκια, και μπορεί να έχουν κοινή εμπορική προέλευση (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 18 απόφαση CASTILLO, σκέψεις 33 έως 38).

39 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι τα προσδιοριζόμενα από τα εν συγκρούσει σήματα προϊόντα είναι πανομοιότυπα ή τουλάχιστον παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα.

Επί της συγκρίσεως των σημείων

40 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι δύο σήματα είναι παρόμοια οσάκις, κατά την αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού, υπάρχει μια τουλάχιστον μερική ταυτότητα μεταξύ τους όσον αφορά μία ή περισσότερες πτυχές εκ της οπτικής, της ακουστικής και της εννοιολογικής [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 30, και της 22ας Ιουνίου 2005, Τ-34/04, Plus κατά ΓΕΕΑ — Bälz και Hiller (Turkish Power), Συλλογή 2005, σ. II-2401, 43].

— Επιχειρήματα των διαδίκων

41 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, αντίθετα προς ό,τι έκρινε το τμήμα προσφυγών, δεν υφίσταται ταυτότητα των σημείων PAM-PAM και PAM-PIM'S BABY-PROP. Μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση υπάρχει, κατά τον προσφεύγοντα, πολύ πιο σημαντική οπτική, ακουστική και εννοιολογική διαφορά από αυτήν που διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών.

42 Συναφώς, ο προσφεύγων βάλλει κατά της προσεγγίσεως που υιοθέτησε το τμήμα προσφυγών, σύμφωνα με την οποία η προσοχή του καταναλωτή εστιάζεται απαραίτητα στο πρώτο μέρος ενός σήματος, στην προκειμένη περίπτωση στους όρους «pam-pim's», χωρίς να προσέχει το δεύτερο μέρος, δηλαδή το «baby-prop». Κατά τον προσφεύγοντα, αντιθέτως, ο καταναλωτής έλκεται οπτικά από τον πρωτότυπο ή ιδιαίτερο χαρακτήρα ενός σήματος.

43 Πρώτον, δεδομένου ότι διαφέρει ο αριθμός των λέξεων του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του επίμαχου προγενέστερου σήματος, αυτά δεν είναι οπτικά παρόμοια. Ο προσφεύγων επικαλείται επίσης μια ακόμη πιο σημαντική οπτική και γραφική διαφορά μεταξύ του σήματος PAM-PIM'S BABY-PROP του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του επίμαχου προγενέστερου σήματος PAM-PAM, του μόνου προγενέστερου που αντιστοιχεί σε προϊόντα που εμπίπτουν επίσης στην κλάση 16.

44 Δεύτερον, ο προσφεύγων επισημαίνει μια φωνητική διαφορά, ότι δηλαδή η συλλαβή «pim's» προσδίδει μια χροιά γλυκύτητας στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, αντίθετα με το επίμαχο προγενέστερο σήμα PAM-PAM, το οποίο ηχεί σαν τύμπανο.

45 Εξάλλου, ο προσφεύγων προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι εκτίμησε την οπτική και ακουστική ομοιότητα κατά τρόπο υποκειμενικό. Αυτός ο υποκειμενικός χαρακτήρας προκύπτει, κατά τον προσφεύγοντα, από το ότι συμπίπτουν η ληφθείσα υπόψη για τα προγενέστερα σήματα εδαφική περιοχή (η Ισπανία) και ο τόπος εκδόσεως της αποφάσεως.

46 Τρίτον, από εννοιολογικής απόψεως, ο προσφεύγων επικαλείται την έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των οικείων σημείων. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση καθιστά άμεσα δυνατό τον προσδιορισμό του σχετικού προϊόντος, δηλαδή τις πάνες για βρέφη, ενώ το επίμαχο προγενέστερο σήμα δεν σημαίνει κάτι ιδιαίτερο. Επιπλέον, δεν αποδείχθηκε ότι ο μέσος Ισπανός καταναλωτής συνδέει οπωσδήποτε το σήμα αυτό με τις πάνες για βρέφη.

47 Το ΓΕΕΑ διατείνεται ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε τη θέση του τμήματος ανακοπών περί υπάρξεως ομοιότητας των οικείων σημείων.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

48 Κατά τη νομολογία, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των οικείων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργείται από αυτά, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25· απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Οκτωβρίου 2005, T-423/04, Bunker & BKR κατά ΓΕΕΑ — Marine Stock (B. K. R.), Συλλογή 2005, σ. II-4035, σκέψη 57].

49 Μολονότι ο μέσος καταναλωτής προσλαμβάνει συνήθως το σήμα ως μια ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του, κατά κανόνα στη μνήμη του εντυπώνονται ευχερέστερα τα κυρίαρχα και έχοντα διακριτική δύναμη χαρακτηριστικά ενός σήματος [βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση του Πρωτοδικείου Fifties, σκέψεις 47 και 48, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 2004, T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, New Look κατά ΓΕΕΑ — Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection), Συλλογή 2004, σ. II-3471, σκέψη 39].

50 Στην προκειμένη περίπτωση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, οι όροι «pam-pim's» ήταν διακριτικοί των προσδιοριζομένων προϊόντων και κυρίαρχοι σε σχέση με τους όρους «baby-prop» (σκέψη 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

51 Πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών, στη μνήμη του καταναλωτή αναφοράς θα εντυπωθούν ευχερέστερα οι όροι «pam-pim's» που, αφενός, δεν έχουν κάποια ιδιαίτερη σημασία στα ισπανικά, εκτός του ότι αποτελούν έκφραση ενός παιδικού γλωσσικού ιδιώματος, και, αφετέρου, βρίσκονται στην αρχή του σήματος PAM-PIM'S BABY-PROP του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ο καταναλωτής προσέχει κατά κανόνα περισσότερο το αρχικό τμήμα ενός σήματος παρά το τέλος του [βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 22 απόφαση BUDMEN, σκέψη 47, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 28 απόφαση Arthur et FÉlicie, σκέψη 46]. Το λεκτικό σύμπλεγμα «pam-pim's» έχει επομένως ιδιαίτερη σημασία για την οπτική και φωνητική εκτίμηση του προγενέστερου σήματος, λαμβανομένης υπόψη της θέσεώς του στην αρχή, δηλαδή στο πλέον ορατό σημείο [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιουλίου 2005, T-312/03, Wassen International κατά ΓΕΕΑ — Stroschein Gesundkost (SELENIUM-ACE), Συλλογή 2005, σ. II-2897, σκέψη 41].

52 Όσον αφορά το λεκτικό σύμπλεγμα «baby-prop» που περιέχεται στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, αυτό δεν μπορεί να αποσπάσει την προσοχή από το στοιχείο «pam-pim's» σε βαθμό τέτοιο που να διαφοροποιεί επαρκώς τον τρόπο με τον οποίο το κοινό θα προσλάβει το σήμα αυτό. Συναφώς, οι διάδικοι ορθώς συμφωνούν ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι ο Ισπανός καταναλωτής αναφοράς θα κατανοήσει τον όρο «baby» ως έχοντα τη σημασία «βρέφος». Αυτός ο όρος μπορεί να χρησιμοποιείται σε εκφράσεις της καθημερινής γλώσσας για την περιγραφή της λειτουργίας των πανών για βρέφη [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψη 43]. Στο πλαίσιο αυτό, ο συνδυασμός των όρων «baby» και «prop», στο τέλος του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, έχει δευτερεύουσα μόνο θέση στο σύνολο που αποτελεί το σημείο (βλ., για μια παρεμφερή εκτίμηση, προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση HUBERT, σκέψη 53).

53 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το λεκτικό σύμπλεγμα «pam-pim's» αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

54 Το ζήτημα αν τα επίμαχα σημεία εμφανίζουν ομοιότητες πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα της εκτιμήσεως αυτής.

55 Πρέπει να επισημανθεί, καταρχάς, ότι, μολονότι το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την ύπαρξη οπτικής και ακουστικής ομοιότητας (σκέψεις 23 και 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως), καθώς και μικρής εννοιολογικής ομοιότητας, μεταξύ του επίμαχου προγενέστερου σήματος και του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τα διακριτικά και κυρίαρχα στοιχεία του (σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως), δεν διαπίστωσε, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει ο προσφεύγων, ότι τα σημεία αυτά είναι πανομοιότυπα.

56 Πρώτον, από οπτικής απόψεως, το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος «pam-pim's» του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το επίμαχο προγενέστερο σήμα PAM-PAM αποτελούνται, και τα δύο, από δύο όρους που συνδέονται με μια παύλα. Οι όροι αυτοί περιέχουν, ο καθένας, τρία γράμματα, δύο εκ των οποίων είναι όμοια, που βρίσκονται στην ίδια σειρά και στην ίδια θέση.

57 Η διαφορά που επισημαίνεται με την προσβαλλόμενη απόφαση μεταξύ των φωνηέντων «a» και «i», καθώς και η προσθήκη ενός «s» του οποίου προηγείται απόστροφος δεν είναι αρκούντως σημαντικές ώστε να θέσουν υπό αμφισβήτηση την οπτική ομοιότητα μεταξύ του επίμαχου προγενέστερου σήματος και του κυρίαρχου στοιχείου του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα με τη σκέψη 29 απόφαση ELS, σκέψη 66).

58 Ομοίως, η προσθήκη των όρων «baby-prop» στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος δεν μπορεί να μεταβάλει την εκτίμηση αυτή, στο μέτρο που οι όροι αυτοί έχουν δευτερεύουσας σημασίας θέση στο σύνολο που αποτελεί το σημείο.

59 Ορθώς, επομένως, έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι υφίσταται οπτική ομοιότητα μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του επίμαχου προγενέστερου σήματος.

60 Όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος που αντλείται από την ύπαρξη διαφοράς μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του προγενέστερου εικονιστικού σήματος, είναι αλυσιτελές δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο διαπίστωσε με την σκέψη 21 ανωτέρω ότι το τμήμα προσφυγών νομίμως στήριξε το αιτιολογικό της αποφάσεώς του μόνο στο επίμαχο προγενέστερο λεκτικό σήμα, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετάσει τα άλλα σήματα των οποίων έγινε επίκληση.

61 Δεύτερον, από φωνητικής απόψεως, το κυρίαρχο στοιχείο του σήματος «pam-pim's» του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και το επίμαχο προγενέστερο σήμα PAM-PAM αποτελούνται από δύο μονοσύλλαβους όρους οι οποίοι αρχίζουν με το ίδιο σύμφωνο «p» και τελειώνουν στο ίδιο σύμφωνο «m». Έχουν επίσης κοινή την αρχική συλλαβή «pam». Η μόνη διαφορά ως προς την προφορά για το ισπανικό κοινό αφορά το κεντρικό φωνήεν της δεύτερης συλλαβής, «a» στο επίμαχο προγενέστερο σήμα και «i» στο σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Αυτή η ελάσσων διαφορά ουδόλως μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την ακουστική ομοιότητα μεταξύ των οικείων σημάτων.

62 Όσον αφορά τους όρους «baby-prop» που περιέχει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, ήδη αναφέρθηκε ότι έχουν θέση δευτερεύουσας σημασίας στο σύνολο του σημείου. Δεν μπορούν, συνεπώς, να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη μεγάλη ακουστική ομοιότητα μεταξύ του κυρίαρχου στοιχείου του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του επίμαχου προγενέστερου σήματος [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαΐου 2005, T-31/03, Grupo Sada κατά ΓΕΕΑ — Sadia (GRUPO SADA), Συλλογή 2005, σ. II-1667, σκέψη 62].

63 Ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι το επίμαχο προγενέστερο σήμα ηχεί σαν τύμπανο, αντίθετα με το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, το οποίο παραπέμπει σε μια χροιά γλυκύτητας, δεν δικαιολογείται. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι επαρκής για να αποκλείσει κάθε ακουστική ομοιότητα μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του επίμαχου προγενέστερου σήματος, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε η γλυκύτητα του ήχου «pam-pim's».

64 Συνεπώς, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι υφίσταται ακουστική ομοιότητα μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του επίμαχου προγενέστερου σήματος, δεδομένου ότι, στο σύνολό τους, οι ομοιότητες υπερισχύουν των διαφορών (βλ., για μια παρεμφερή προσέγγιση, προπαρατεθείσα στη σκέψη 51 απόφαση SELENIUM-ACE, σκέψη 44).

65 Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί υποκειμενικής εκτιμήσεως από μέρους του τμήματος προσφυγών δεν δικαιολογείται.

66 Τρίτον, από εννοιολογικής απόψεως, το σημείο PAM-PAM και το κυρίαρχο στοιχείο, «pam-pim's», του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν έχουν, για το ενδιαφερόμενο κοινό, το ίδιο σαφές και καθορισμένο σημειολογικό περιεχόμενο. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών, δεν έχουν κάποια σημασία στα ισπανικά, εκτός από το να παραπέμπει στα χαρακτηριστικά ψελλίσματα των βρεφών. Ως προς τους όρους «baby-prop» που χρησιμοποιεί το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, επισημαίνεται ότι έχουν θέση δευτερεύουσας σημασίας στο σύνολο που αποτελεί το σημείο. Επιπροσθέτως, μολονότι ο όρος «baby» μπορεί να νοηθεί από το ενδιαφερόμενο κοινό ως έχον τη σημασία «βρέφος», πρέπει να επισημανθεί ότι ο όρος «prop» δεν έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία στα ισπανικά. Στο σύνολό του, το σήμα PAM-PIM'S BABY-PROP του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν διαθέτει επομένως σαφή και καθορισμένη σημασία. Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει ο προσφεύγων, δεν καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό του οικείου προϊόντος από το ενδιαφερόμενο κοινό.

67 Συνεπώς, δεν υφίστανται εννοιολογικές διαφορές ικανές να εξουδετερώσουν τις οπτικές και φωνητικές ομοιότητες μεταξύ των οικείων σημείων.

68 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς αποφάνθηκε ότι υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των οικείων σημάτων.

Επί του κινδύνου συγχύσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

69 Κατά τον προσφεύγοντα, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των οικείων σημάτων, διότι το ενδιαφερόμενο κοινό στο οποίο απευθύνεται το κάθε σήμα είναι εντελώς διαφορετικό. Ο καταναλωτής στον οποίο απευθύνεται το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση συγκαταλέγεται σε ένα κοινό που απαρτίζεται από νέους γονείς, ενώ οι πάνες για ενηλίκους που διατίθενται υπό το σήμα PAM-PAM απευθύνονται σε ένα κοινό αποτελούμενο από άτομα της τρίτης ή ακόμη και της τέταρτης ηλικίας.

70 Κατά το ΓΕΕΑ, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως αποδεικνύει την ύπαρξή του. Λαμβανομένης υπόψη της ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων και σημάτων, ο Ισπανός καταναλωτής αναφοράς θα έτεινε να αποδώσει στα προϊόντα με το σήμα PAM-PIM'S BABY-PROP την ίδια εμπορική προέλευση με αυτή των προϊόντων που φέρουν το σήμα PAM-PAM.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

71 Κίνδυνος συγχύσεως είναι ο κίνδυνος να δημιουργηθεί στο κοινό η πεποίθηση ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεόμενες επιχειρήσεις (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29· προπαρατεθείσα στη σκέψη 48 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 17, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 28 απόφαση Arthur et FÉlicie, σκέψη 26).

72 Η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του κοινού πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως (προπαρατεθείσα στη σκέψη 48 απόφαση SABEL, σκέψη 22· προπαρατεθείσα στη σκέψη 71 απόφαση Canon, σκέψη 16, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 48 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 18).

73 Για τη συνολική αυτή εκτίμηση, ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Το επίπεδο της προσοχής του είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των αντίστοιχων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση ELS, σκέψη 47).

74 Στην προκειμένη περίπτωση, κατόπιν των προεκτεθεισών σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και του επίμαχου προγενέστερου σήματος έχει αποδειχθεί. Επιπροσθέτως, επιβάλλεται να υπομνησθεί, όπως και με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται από τα επίμαχα σήματα είναι πανομοιότυπα. Η ταυτότητα αυτή έχει ως επιστέγασμα να μετριάζεται το μέγεθος των ενδεχομένων διαφορών μεταξύ των επίμαχων σημείων (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 22 απόφαση BUDMEN, σκέψη 59).

75 Όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κοινό, αποδείχθηκε ανωτέρω ότι τόσο το επίμαχο προγενέστερο σήμα όσο και το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προσδιορίζουν, ειδικότερα, πάνες-βρακάκια για βρέφη. Το κοινό στο οποίο απευθύνονται είναι, επομένως, το ίδιο, τουλάχιστον εν μέρει, για τα δύο επίμαχα σήματα.

76 Υπενθυμίζεται ότι, συχνά, στον τομέα των ειδών ενδύσεως, το ίδιο σήμα εμφανίζεται υπό διάφορες μορφές αναλόγως του τύπου των προϊόντων που προσδιορίζει. Είναι επίσης σύνηθες, η ίδια επιχείρηση κατασκευής ενδυμάτων να χρησιμοποιεί παράγωγα σήματα, ήτοι σημεία που προέρχονται από ένα κύριο σήμα και έχουν ένα κοινό κυρίαρχο στοιχείο, για να διακρίνει τις διάφορες γραμμές παραγωγής της (προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Fifties, σκέψη 49, προπαρατεθείσα στη

σκέψη 22 απόφαση BUDMEN, σκέψη 57, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 49 απόφαση NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection, σκέψη 51). Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι πιθανό το ενδιαφερόμενο κοινό να θεωρήσει ότι τα ενδύματα τα οποία προσδιορίζονται από τα επίμαχα σήματα ανήκουν μεν σε δύο χωριστές σειρές προϊόντων, προέρχονται δε από την ίδια επιχείρηση κατασκευής (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Fifties, σκέψη 49, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 28 απόφαση Arthur et FÉlicie, σκέψη 68).

77 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων αυτών, πρέπει να συναχθεί ότι ο μέσος Ισπανός καταναλωτής μπορεί να θεωρήσει ότι τα προϊόντα που φέρουν το σήμα PAM-PIM'S BABY-PROP και τα προϊόντα που διατίθενται προς πώληση υπό το σήμα PAM-PAM προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεόμενες επιχειρήσεις.

78 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών ορθώς αποφάνθηκε ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

79 Κατά συνέπεια, ο μοναδικός λόγος της προσφυγής, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, απορρίπτεται.

Επί των δικαστικών εξόδων

80 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε ως προς τα αιτήματά του, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Βηλαράς Dehousse Šváby

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Σεπτεμβρίου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

Μ. Βηλαράς